

Kong David

Ragnar Bjerkreim og Edvard Hoem

Oratoriet Kong David

Ragnar Bjerkreim og Edvard Hoem

kor:z

Inger Vagle (Dirigent)
Njål Sparbo (David)
Marianne Beate Kielland (Batseba)
Bendik Hofseth (Uria)
Øystein Skre (Herren)
Kjetil Saunes (Natan)
Heine Totland (Amnon)
Anne Vada (Tamar)
Per Øystein Sørensen (Absalom)
David Fielder (1.bod)
Per Øystein Sørensen (2.bod)
Kari Iveland (3.bod)

Sveinung Sand (Violin)
Bjørg Værnes og Torun Sæter Stavseng (Cello)
Johannes Wig (Harpe)
Kjetil Bjerkestrand (Keyboard og flygel)
Eivind Aarset (Gitar)
Odd Børge Sagland (Perkusjon)
Per Lindvall (Slagverk)
Sven Lindvall (Bass)

Foto: Tor Helge Køhn

Urfremføring av Oratoriet **Kong David**, Stavanger domkirke, 15. november 2003.

kor:z

Sopran: Anne Kathrine Riveland, Anne Kristin Skretting, Astrid Aase Fjeldstad, Dagny E. Strømsnes, Inger Bergøy Pedersen, Synnøve Myrset, Elin Fosse Tønnesen, Eli Mohn Hove, Hanna O. Jølbo, Hilde N. Solem, Linda Refvik, May Torill T. Eie, Malin Ørn. **Alt:** Berit Arrestad, Hege Tungland, Janne Alice Ingebretsen, Liv Toril Viland Ask, Tone R. Stein, Irene Køhn, Anne Røsbak, Doris K. Netland, Hege Olsen Eiken, Kristin Frantzen, Unni E. Flatebø, Kristin Randulff, Oddbjørg Bore Takle, Sissel Viland, Siv Anita Brovold. **Tenor:** André Sævik Voldsund, Svein Hodne, Arild Skretting, Arnt Magne Eiken, Jacob Nærheim, Odd Frode Torbjørnsen, Anders Jaarvik, Eirik Tjessem, Tor Helge Køhn, Steinung Aasheim, Pål Espen Nielsen, Arne Søllesvik, Lars Helge Myrset, Tore Sværen, Tore Grødem.

Cd 1

1. David fører paktkista til Jerusalem (10:11)
Njål Sparbo (David), Øystein Skre (Herren)
2. David ser Batseba bade på taket (13:30)
Njål Sparbo (David), Marianne Beate Kielland (Batseba), Bendik Hofseth (Uria)
3. Profeten Natan refsar kong David (8:00)
Njål Sparbo (David), Kjetil Saunes (Natan)
4. Davids son med Batseba døyr (5:49)
Njål Sparbo (David)
5. Davids morgonsong (3:58)
Njål Sparbo (David)
6. Kongen rår over eit stort rike, men styrer ikkje kjenslene sine (5:25)
7. Amnon valdtar Tamar (7:34)
Heine Totland (Amnon), Anne Vada (Tamar)
8. Davids raseri (3:13)
Njål Sparbo (David)
9. Absalom tar hemn (2:52)
Njål Sparbo (David), Per Øystein Sørensen (Absalom)

Cd 2

1. David tar Absalom til nåde (4:06)
Njål Sparbo (David), Per Øystein Sørensen (Absalom)
2. Kongens song om kjærleiken til barna (3:09)
3. Absalom gjør opprør mot Kong David (3:11)
Njål Sparbo (David), Per Øystein Sørensen (Absalom)
4. Absalom blir drepen (7:38)
Njål Sparbo (David), David Fielder (1. bod), Per Øystein Sørensen (2. bod),
Kari Iveland (3. bod)
5. Herren er min hyrding (Salme 23) (3:54)
Njål Sparbo (David)
6. Salomo - den nye kongen (4:58)
7. Abisjag frå Sjunem kjem til kongen (1:45)
8. Kom i min famn, å Abisjag! (4:04)
Njål Sparbo (David)
9. David døyr (0:53)
10. Songen om Kong David (5:39)
11. Kva er då eit menneske? (Salme 8) (4:35)
12. Herren er min hyrding, instrumental (1:44)

Cd 1

1. David fører paktkista til Jerusalem

DAVID: Klapp i hendene, alle! Hyll vår Herre med jubel!

KOR: Hyll vår Herre med jubel. Han har gitt oss eit land.
Han har gitt oss Jerusalem!
Gud er konge på jorda! Vi er i hans heilage by.
Gud er konge på jorda! Vi står på hans heilage fjell.

DAVID: Kongane samla seg mot oss! I fylking kom dei imot oss!
Klapp i hendene, alle! Hyll vår Herre med jubel.

KOR: Herren salva David til konge. Åndene oppsøkte Saul.
Mørk var hans hug og han gjerning. Skuggane stod for hans åsyn.
David gjekk ut med ei slynge. Møtte den veldige kjempa.
Slengde ein Stein mot hans panne. Goliat stupte på staden.

DAVID: Klapp i hendene, alle! Hyll vår Herre med jubel!

KOR: Saul ville drepa den salva! David rømde for livet!
David finn Saul der han søv! Skjer ein snipp av hans kappe!

DAVID: Her er ein snipp av hans kappe! Hyll vår Herre med jubel!

KOR: Saul ligg og dormar i leiren. Attmed står krukka og spydet.

DAVID: Drep ikkje den som er salva! Gud har salva sin tenar!
Ta heller krukka med vatn! Ta heller spydet og gå!

KOR: Hyll vår Herre med jubel!

DAVID: Saul blir drepen av filistarane! Riv sund kleda i sorg!
No legg din pryd drepen, Israel.

KOR: Fortel det ikkje i Gat! Kunngjer det ikkje på Askalons gater!
Då ville filistarkvinnene glede seg. Og døtrene til dei uomskorne juble.
Gjev det aldri må falle dogg eller regn på dykk!
Gjev markene aldri ber grøde! For der vart skjoldet tilsølt med blod,
og ikkje innsmurt med olje.
Utan blod av falne vende Jonatans boge aldri attende.
Og aldri kom sverdet til Saul umetta heim.
Snøggare var dei enn ørnar.
Sterkare var dei enn løver.

DAVID: Ten Herren med glede! Hyll vår Herre med jubel!

KOR: Ten Herren med glede! Hyll vår Herre med jubel!

DAVID: Kyss skjelvande jorda for hans føter! Kvifor ståkar folkesлага?
Kvifor legg folka gagnlause planar? Kongane på jorda reiser seg,
fyrstane legg råd i lag.

HERREN: Det er eg som har sett inn min konge, på Sion,
mitt heilage fjell! Du er son min, eg har født deg i dag!

DAVID OG KOR: Han som tronar i himmelen, ler!
Ten Herren med glede! Klapp i hendene, alle!
Hyll vår Herre med jubel!

2. David ser Batseba bade på taket

DAVID: Ein kveld kom ikkje søvnen til mitt hus.
Den mørke natta ville ikkje løyne meg.
Den store gløymsla ville ikkje finne meg.
Den store himlen ville ikkje femne meg.

Da stod eg opp av senga og gjekk ut.
Eg gjekk på taket over Davids-borga.
Eg kjende aftenvinden svala meg.
Eg såg at stjernehimlen femnde meg.

Der brann eit lys på taket like ved.
Ei kvinne bada i den milde kvelden.
Den varme vinden bles i Sions stad,
så blada rørte seg og støvkorn dansa.

BATSEBA: Den kvelden var så mild, så unders mild.
Da steig eg opp på taket, kledde av meg.
Eg ville svale meg i doggfriskt vatn.
Eg ville vaske av meg dagens strev.

Eg ansa ikkje på at nokon såg meg.
Eg visste ikkje av ein mann med skarpe auge,
som såg meg då eg strekte meg i karet,
som såg meg da eg tørka meg i vinden.

DAVID: Kven er vel du som laugar deg i kvelden,
når nattevinden går i Sions stad?

BATSEBA: Eg heiter Batseba!

DAVID: Du heiter Batseba!

BATSEBA: Mannen min er den tapre Uria!

DAVID: Kom over hit når du har kledd deg, kvinne.
Kom over hit, for kongen kallar på deg!

BATSEBA: Men mannen min - han er i krigen no!

DAVID: Kom over no, i natt skal ingen sjå deg!
Kom over hit når kongen kallar på deg.

BATSEBA: Kva skal eg seia? Kongen kallar på meg!
No må eg kle meg straks, og eg må gå.

DAVID: Kom hit i natt, og sov hos kongen din!
Kom hit i natt når kongen kallar på deg!

BATSEBA: Det ord som går frå munnen din er lov.
Men eg kan ikkje synde mot min husbond.

DAVID: Å, Batseba, finn kvile her hos meg.
No fyller tenaren eit staup med vin.
Sjå, månen glitrar på Olivenberget,
og over Sion ligg det stjerneskin.

BATSEBA: Å, denne brann som fyller heile meg.
Er den ei djevelens ånd som pustar på meg?
Eg kjenner pusten din, din sterke brann,
og eg kan ikkje skuve deg ifrå meg.

KOR: Gjer inga synd mot Gud når natta kjem.

DAVID: Å Batseba, ein flamme reiser seg,
og ber oss to i lyset, til mitt leie.

BATSEBA: Eg svarar ikkje nei, og ikkje ja.
Eg bøyer meg, som kongens tenarinne.

KOR: No går ein nattevind i blomsterhagen.
Og støvkorn dansar mot den bleike månen.
Og det er lenge att før morgenblånen
skal syne seg i aust og tenne dagen.
No sør ei kvinne med ei open sjel
på kongens arm, og kongens djupe trå,
den har ho stilt, han sør i hennar famn.
Og det dei gjorde skulle ingen sjå.
Uria kjem til staden frå felten!

DAVID: Velkommen Uria!

URIA: Eg helsar kongen!

DAVID: Eg helsar deg, den tapraste blant menn!
Gå heim og kvil deg i di hustrus famn!

URIA: Nei Herre konge,
eg går ikkje heim
så lenge mine menn må sova ute.
Så lenge krigen rasar, blodet renn,
skal stein og stokkar vera hovudpute.

Så sør eg her i porten no i natt.
Eg vender heim med fred når eg kjem att.

DAVID: Å, Uria, kom hit og drikk med meg!
Bli her i byen medan dagen lid!
No er du full! Gå heim til kona di!
Og ligg med henne medan det er tid!

KOR: Men Uria finn kvil blant sine menn,
og søker ingen kvindefamn i kveld.
Og så blir kongen arg: Set Uria
der krigen rasar mest, slik at han fell!
Fallen er Uria, den store førar! Fallen er kongens beste mann!
Fienden fekk overtaket, og drog ut på marka mot oss!
Bogeskyttarane skaut mot oss oppe frå muren,
og somme av dei beste mennene dine fall.

Uria er fallen, konge!
Uria er fallen, konge! Konge!
No sørger Batseba, den fagraste blant kvinner.
Men sidan stilna hennar sørgetid.
Og kongen hentar henne heim til seg,
og han gjer Batseba til kona si.
Han får ein son med Batseba og gler seg!
For sonen er ei kjærleksfrukt som kom!
Men Herren skjemmest over deira gjerning,
og kongens synd fortener dødens dom.
Dødens dom.

3. Profeten Natan refsar kong David

NATAN: Det budde to menn i ein by.

KOR: Det budde to menn i ein by.

NATAN: Den eine var rik, den andre fattig.

Den rike hadde mengder av fe. Den fattige eit einaste lam.

Ein dag kjem ein mann til den rike. Han slaktar ikkje sitt eige fe.

Han hentar lammet til den fattige, og lagar eit måltid for sin gjest.

DAVID: Så sant Herren lever! Den mannen skal døy!

Og lammet skal han betale firdobbelt!

KOR: Den mannen skal døy!

NATAN: Du er mannen!

DAVID: Den mannen skal døy!

NATAN: Du er mannen!

DAVID: Eg er ikkje mannen!

NATAN: Du er mannen!

DAVID: Den mannen skal døy!

NATAN: Du er mannen!

Så seier Herren Israels Gud: Eg salva deg til konge over Israel.

Kvífor gjer du det vonde? Kvífor foraktar du Herrens ord?

Uria drap du med sverd.

KOR: Uria drap du med sverd.

NATAN: Kona hans stal du og gifte deg med henne.

KOR: Så seier Herren:

Uria drap du med sverd!

Så skal sverdet aldri vike frå huset ditt. Ulykke skal koma over deg!

Konene dine skal dei ta frå deg.

Ein annan mann skal ligge med dei, på lyse dagen,

så heile Israel ser det.

DAVID: Eg har synda mot Herren.

NATAN: Du vedgår di synd? Så skal du ikkje døy!

Men son din med Batseba skal døy!

DAVID: Herre, la ikkje son min døy!

La ikkje mine synder råke den uskuldige.

Men våre synder råkar den uskuldige.

Og for vår djupe last må nokon døy.

Vent enno nokre timer før du straffar meg.

Vent enno nokre timer før du lar han døy.

Ja, enno er hans pust som nattevinden.

Og enno er hans hud som morgonlyset.

Hans fingrar rører seg og rører brystet

til ho som ammar han, og strupen gurglar.

Men høyrest ikkje andedraget tyngre no?

Er ikkje denne vesle guten varm?

Han ligg ikkje og blundar, han er oppøst

og ynkar seg og skrik på mor sin arm!

4. Davids son med Batseba dør

KOR: Feberen herjar med barnet.
Kongen ligg flat framfor Gud!
Kongen fastar og tryglar om nåde.
Kongen ligg flat framfor Gud!

DAVID: Herre, la ikkje barnet mitt døy!

KOR: Barnet dør den sjuande dagen.
Ingen fortel kongen at guten er død!

DAVID: Svar meg i Sion, er son min død?

KOR: Guten er død.

DAVID: Da vil eg stå opp frå golvet.
Da vil eg kvile meg og tilbe.
Da vil eg vaske meg og eta.
For son min er ikkje meir.

KOR: Da guten levde, fasta du og gret
og no står du opp og et?

DAVID: Så lenge guten levde, fasta eg og gret.
No er han død, og eg står opp og drikk og et.
Kvífor skulle eg faste no som han er død?

Eg skal ein gong fara dit han er.
Men han kjem aldri hit til meg.
Han kjem aldri hit til meg.

KOR: Herrens vrede varer ikkje evig.
Herren skal velsigne deg, David.
Ein ny son skal du få.
Konge skal han bli over Israel.
Salomo skal son din heite.

5. Davids morgonsong

DAVID: Enn er det natt, og tusen stjerner strålar
og lik gullpynt uthengd over Sions by.
Ein månesigd skjer gjennom himlens forheng,
så natta rivnar brått, ein dag skal gry!
Din tenar vakar denne lange natt,
og spør om du kan kjennast ved hans røyst.
Han spør kor lenge vreiden din skal være.
Ein brotsmann bed om tilgjeving og trøyst.

Å, Herre, herleg er ditt namn på jorda.
Det flyg til havets rand og høgste tind.
Med trommer og med spede barnerøyster
skal jordaprise deg, med vêr og vind.
Din tenar vaker denne lange natt,
og spør i undring: Mennesket, kva er
det, sidan du kjem det i hug?
Og kan vi kjenne deg når du er nær?

No kvitrap fuglen i olivenlunden,
og dagen vaknar over Sions stad,
no knirkar portane som vakter opnar.
No kvitrap fuglane bak grøne blad.
La våre sjeler vakne av ditt ord!
La nådens regn få væte sjel og munn,
så vi og all natur kanprise deg
som første dag, i denne morgenstund!

6. Kongen rår over eit stort rike, men styrer ikkje kjenslene sine

KOR: Kongens barn er talrike.

Konene hans er mange.

Gledene dei har gitt han,
vender til sorg og klage.

Kongens søner er ulydige,
alle tar seg til rette.

Kongens døtrer er forfengelege,
og går med bratte nakkar.

Kven har sådd denne ufreds ånd?

Kvar har dei stridshuga sinn sin fødsel?

Kongen samlar sine stridsmenn med list,
og drep sine fiendar i bakhald.

Kongens barn er Salomo og Tamar.

Kongens barn er Amnon og Absalom.

Kjærlege ord frå ein far

fører ikkje striden deira til kvile.

Kongen sit på taket og ser utover byen.

Hans verste strid er endt.

Men hjartet hans kviler ikkje.

Sorgene er ikkje slutt.

Alt har han lagt under sitt velde.

Men hjartets villskap styrer han ikkje.

Dei løynde viljar
strekker seg ikkje dit kongen vil.
Dei brennande lyster
finn ikkje ro, slik kongen vil.

Kongen skal bøye dei stridande
krefter og finne fred for sitt folk.

Men trongen til ære
styrer han ikkje hos sine barn.
Den bitre misunning
staggar han ikkje i Absaloms sinn.
Den grådige kåtskap
stiller han ikkje i Amnons blod.

7. Amnon valdtar Tamar

KOR: Korleis har det seg, Amnon,
at du er sturen og tung?

AMNON: Eg elskar den vakre Tamar,
syster til Absalom.
Korleis skal eg få henne?
Korleis skal eg nå henne?
Eg elskar den vakre Tamar,
syster til Absalom.

KOR: Legg deg sjuk og hald senga!
Vent til far din kjem.
Når far din kjem, skal du seia:
Far, eg er sjuk!
La Tamar gje meg mat!
Ho skal laga mat i mitt hus.
Eg vil ha maten av hennar hand.

AMNON: La Tamar gje meg mat!
Far, eg er sjuk!
Ho skal laga mat i mitt hus!
Eg vil ha maten av hennar hand.

KOR: Tamar går heim til bror sin,
der han ligg til sengs.

Ho tar deig medan Amnon ser på,
Knar kakene til.

Ho tømmer kakene ut framfor han,
Men han vil ikkje eta.
Ho bed alle gå ut.

AMNON: Kom inn i kammerset med maten,
Eg vil ha han av di hand!

KOR: Men da ho rette dei fram til han,
greip han henne og sa:
Kom og ligg med meg syster!

AMNON: Kom og ligg med meg syster!

TAMAR: Bror, bror! Før meg ikkje i vanære.
Kvar skal eg da gå med mi skam!
Tal heller med kongen!
Han seier ikkje nei til at du får meg.

KOR: Men han tok syster si med makt
og låg med henne.
Etterpå fekk han eit brennande hat til henne,
og han hata henne meir
enn han hadde elska henne før.

AMNON: Reis deg og gå din veg.

TAMAR: Sender du syster di bort?
Det er ei verre u gjerning enn den du
først gjorde mot meg.

AMNON: Få denne kvinnen ut av huset!
Steng døra etter henne!

KOR: Tenaren dreiv Tamar ut av huset,
og stengde døra etter henne.
Tamar strøydde støv på hovudet.
Tamar reiv kjolen sin sund.
Tamar gjekk skrikande gjennom byen.
Tamar gjekk skrikande bort.

Kva har du gjort mot Tamar, Amnon?
Far din er rasande på deg!
Far din ber hat til deg, Amnon!
Fordi du har vanæra Tamar.

8. Davids raseri

Fordriv den vonde lyst frå jord og himmel!

Riv verket til den gudlause i filler!

Om ikkje eg kan stanse denne urett,
må himlens vreide koma over meg!

La dødens isklo nå den skuldige!

La blodet fryse i hans heite kropp!

La hud og hold få kjenne kvasse knivar!

La lyst og kåtskap vekke vonde draumar!

La synet hans bli mørkt av svartkledd anger,
så ikkje han kan skilja natt og dag!

La øyra høre jamring frå dei døde!

La tev av lik som rotnar nå hans nose!

La syndaren stå naken i si naud!

La han få kjenne dobbelt denne pine,
som han har sådd i sjela til si syster,
og la hans skrik gå gjennom marg og bein.

Så still han opp for alle fiendars spott,
og la han kjenne piler svi i brystet,
og la han sjå at mor og far går bort,
når han ber nokon væte tunga hans.

Å, la han pinast i den blinde heten

som strålar frå den nådelause sol!

Å, la han kjenne stikk av bi og humle
som vender ut i agg frå sine bôl.

La år og dagar vera utan ende.

Og snu det døve øyret til hans bøn.

For denne son braut livets fremste lov.

Ein pinsam død har han fortent som løn.

Om ikkje du kan snu ditt strenge auge,
vende vondt til godt, og sorg til fred.

Om ikkje du kan reise denne brotsmann
og føde han på ny, i sinn og sjel!

Cd 2

9. Absalom tar hemn

KOR: Absalom gjekk til kongen og sa:

ABSALOM: No skal sauene klippast.

Vil du koma med meg far, med alle dine menn?

Vil du ikkje koma med? Send da Amnon, bror min.

DAVID: No skal sauene klippast!

Amnon skal gå med Absalom!

KOR: Absalom sa til dei andre:

ABSALOM: Vent til Amnon er ør av vin!

Da skal de hogge han ned!

KOR: Hogg Amnon ned!

ABSALOM: Hogg Amnon ned!

KOR: Amnon blir hoggen ned!

Alle dei andre kongens søner rømmer frå Absalom!

DAVID: Kvifor måtte du døy, Amnon?

Kvifor måtte du døy?

1. David tar Absalom til nåde

DAVID: Son min har levd i Gesjur i tre år.

Hent han heim!

Ingen er som han!

Frå hovud til hæl finst ikkje lyte.

Og håret hans rekk til livet.

KOR: Absalom bur i Jerusalem.

Absalom ser ikkje kongen.

Absalom svir av Joabs åker.

Kvifor gjer han det?

ABSALOM: No har eg vore i Jerusalem i to år.

Eg hadde det betre i Gesjur!

No vil eg gå fram for kongen.

Kviler det skuld på meg, får han drepa meg.

KOR: Gå fram for kongen, Absalom!

Stig fram for kongen.

Kast deg på jorda framfor kongen, Absalom!

Kongen skal kysse deg!

2. Kongens song om kjærleiken til barna

KOR: Kven er eit menneske som ikkje spør
kvart nytt sekund, kvar barna har sin gange?
Når ingen veit kvar barnefoten trør,
er alle dagens timar eviglange.

Når barn er ventande, slår hjarteslag
så fort som føter spring til kjærleiksmøtet.
Når barn kjem heim, da gryr den nye dag,
og sjølefryd gjer alle stunder søte.

Når barn går bort, kling sorg som fløytelåt
og ingen ord kan lindre ordlaus lengt.
Når barn kjem att, blir gleda løyst av gråt,
av fryd blir også himlens portar sprengt.

Når barn går bort, finst ingen gleder att,
og blomar visnar, det blir haust og natt.
Å, Gud ta barna under dine venger,
så skal vår uro ikkje finnast lenger.

3. Absalom gjer opprør mot Kong David

KOR: Absalom får vogner og hestar,
og ein flokk på femti mann
som spring framføre han.
Absalom går ut om morgonen.
Han står attmed porten.
Folk som vil legge ei sak framfor kongen,
kjem forbi der han står.
Absalom seier: Hos kongen
finst ingen som høyrer på deg.
Gjev dei ville setja meg til dommar i landet.

ABSALOM: Til alle ætter i landet!
Til alle folk! Absalom er konge i Hebron.

KOR: Alle samla seg om Absalom!
Kvar mann i landet har vendt hugen til Absalom.

DAVID: Kom, la oss rømme og berge oss for Absalom!

4. Absalom blir drepen

KOR: Hären drar ut mot Absaloms menn.
David dreg ut mot son sin.
Mannefallet er stort den dagen.
Tjue tusen mann fell.
Striden rasar i heile landet.
Absalom mot Davids menn.
Absalom rid på eit muldyr.
Og hamnar under ei eik.

Eika har tette greiner.
Håret sit fast i dei.
Absalom blir riven av muldyret.
Heng mellom himmel og jord.
Joab renner spydet i brystet
på Absalom, medan han enno lever.
Han heng mellom himmel og jord.
Og Joab drep han med spyd!

Ti unge menn gir han banehogg.
Drepen er kongens son!
Joab blæs i sitt gylne horn.
Dagen er vendt til sorg!
David får melding om Absaloms død.
Tre heroldar kjem.
David ser dei frå muren.
Han seier og melder glad:

DAVID: Er han aleine, kjem han med ein god bodskap?

KOR: Sjå der kjem ein annan mann!

DAVID: Er han aleine, kjem han med ein god bodskap?

KOR: Sjå, der kjem ein tredje mann!

DAVID: Er han aleine, kjem han med ein god bodskap?

1. BOD: Ver helsa!

Lova vere Gud som har late deg vinne
over dei som lyfte si hand mot deg, Herre konge!

DAVID: Er alt vel med Absalom, son min?

2. BOD: Stort oppstyr var det,
men eg veit ikkje kva som skjer.

DAVID: Andre bod, sei meg:
Er alt vel med Absalom, son min?

2. BOD: Stort oppstyr var det, men eg veit
ikkje kva som skjer.

DAVID: Tredje bod, sei meg:
Er alt vel med Absalom, son min?

3. BOD: Herre må det gå alle dine fiendar
som det gjekk med Absalom!

DAVID: Absalom, son min, son min!

5. Herren er min hyrding (Salme 23)

Herren er min hyrding,
det vantar meg ingen ting.
Han lét meg liggja i grøne enger;
han fører meg til vatn der eg finn kvile,
og gjev meg ny kraft.

Han leier meg på dei rette stigar
for sitt namn skuld.
Om eg så går i dødsskuggens dal,
ottast eg ikkje for noko vondt.
For du er med meg.
Din kjøpp og din stav, dei trøystar meg.

Du dukar bord åt meg framfor augo på mine fiendar.
Du salvar mitt hovud med olje;
mitt staup fløder over.
Berre godleik og miskunn
skal fylgja meg alle mine dagar,
og eg skal bu i Herrens hus i lange tider.

6. Salomo - den nye kongen

KOR: Ein son skal vekse opp til Herrens ære,
og kongens glede skal bli fødd på ny.
Hans namn er Salomo!
Hans hug skal føde draumar
fylte av sanning.
Eit tempel reiser seg i Davids by.

Hans visdom går det gjetord om i verda.
Alt du har lært han bur i hugen hans,
og gror ein gong som graset etter regn.
Orda hans skal røre hjartestrenger,
og deira venleik vekker sinn og sans.
Slik veks det fryd av sorg og fred av strid,
og Herrens lys ligg om hans manndoms tid.

Hans namn er Salomo!
Hans hug skal føde draumar.

Ein son skal vekse opp til Herrens ære,
og kongens glede skal bli fødd på ny.
Hans namn er Salomo!
Hans hug skal føde draumar
fylte av sanning.
Eit tempel reiser seg i Davids by.

Hans namn er Salomo!
Hans hug skal føde draumar.

7. Abisjag frå Sjunem kjem til kongen

Da Kong David var gammal
og langt oppi åra,
greidde han ikkje lenger
å halde seg varm.
Dei breidde eit teppe på han.
La dei finne ei ung jente til deg herre,
som kan stelle for deg og tene deg.
Når ho ligg i armane dine, blir du nok varm!
Abisjag frå Sjunem er den vandraste.
Stell om kongen! Ten han!

8. Kom i min famn, å Abisjag!

Kom i min famn, å Abisjag!
Hald kongen varm!
Denne armen har ein gong slengt
steinen mot Goliats panne!
Desse fingrar har tusen gonger
leika med harpestrenger.
No søker kulde kvar sjekrok,
og lemmene skjelv på leiet.

Kom under teppet, Abisjag!
Hald kongen varm!
Desse lender har avla barn,
kvinner har kjent mi tyngde!
Desse føttene bar min styrke
framfor dei største hærar.
No er eg vissem i hud og hold,
og frosten tar bustad i meg.

Kom i mi seng, å Abisjag!
Hald kongen varm!
Leppene mine har prisa Herren,
no er dei tørre elvar.
Auga mine, der lyset stråla,
no er dei sløkte lamper.
Lett som ein fugl var mitt andedrag
no er det tungt av klage.

Kom i min kveld, å Abisjag!
Hald kongen varm!
Bekkene brusa i kongens lundar.
Bekkefara er tomme.
Hjarta som dirra som tusen klokker,
slår med ein sprukken tone.
Rappaste gjetar frå Betlehem
krek mot si høge trone!

Vakker du er, å Abisjag!
Hald kongen varm!
Legg dine bryst mot den tomme bringa!
Gni denne slappe buk!
Morgonlyset skal koma varleg
over Olivenberget.
Minn meg om glede, rør min streng,
og stryk til min sorgsong mjuknar.

9. David dør

KOR: Den som styrer folket med rettferd.
 Den som rår med guds frykt,
 han er lik morgonlyset,
 når sola renn ein skylaus morgen,
 og graset gror i sol etter regn.

10. Songen om Kong David

KOR: Den unge gjetar sprang i bratte fjell,
 og høyrdé song frå alle himmelbrynn.
 Kvar morgen ny! Kvar dag eit herleg syn!
 Han sovna inn med fred når det var kveld.

Han sprang med lyset, slo sin harpestreng,
 han ropte ut si glede gong på gong.
 Og sauene forstod hans glade song.
 Hans song der ville fuglar steig på veng.

Han døyvde skrik av angst med harpespel.
 Han såg den pinte Saul og trøysta stilt.
 Han jaga skuggane, han song så mildt
 og fann ein veg til fred for kongens sjel.

Men Kongens glede vart den største sorg.
 Ein annans kvinne la han til sitt bryst.
 Ein annans glede stal han med si lyst,
 og døden kom som gjest til kongens borg.

Slik skal vi minnast om vår veg mot jord.
 For kven er mennesket, som går på rov
 i andres lykke, bryt den sanne lov
 og dekker sviket sitt med fagre ord?

Sei, kven er vi, at du kjem oss i hug?
 Vi gjekk vår eigen veg mot natt og død.
 Vi var hos deg, men sveik da hanen gol.
 Vi som var fødd i nådens morgonsol.

Sei, kven er vi, at du kjem oss i hug?
 Vi er som gjetarsong og harpeklang.
 Vi blir som kongar gjennom vårens tid
 men visnar når vår sommar er forbi.

Ja, kven er vi, at du kjem oss i hug?
 Vi er vår sorg, som gjer hans nåde stor.
 Vi er vår lengsel mot ein evig famn,
 dei opne hender, der han skreiv vår
 namn.

11. Kva er då eit menneske? (Salme 8)

KOR: Herre, vår Gud,
kor herleg ditt namn er over all jorda,
du som har breitt ut din prydnad på himmelen!
Av munnen på småborn og speborn
har du reist deg eit vern mot dine fiendar,
så du kan stagge kvar motstandar
som trår etter hemn.

Når eg ser din himmel, eit verk av dine fingrar
månen og stjernene som du har sett der.
Kva er då eit menneske sidan du kjem det i hug,
eit menneskebarn, sidan du tek deg av det?

Du gjorde han lite ringare enn Gud,
med ære og herlegdom krona du han.
Du sette han til herre over dine henders verk,
alt la du under hans føter:

Sauer og oksar, alle i hop, ja,
jamvel dei ville dyr på marka,
fuglen i lufta og fisken i sjøen,
alt som ferdast på havets stigar.

Herre vår Gud,
kor herleg ditt namn er over all jorda!

Produsent: Ragnar Bjerkreim

Lyd: Alf Christian Hvidsteen

Innspelt: Fagerborg Studio, Rainbow Studio, Lovisenberg kirke, Sofienberg kirke, Oslo, oktober 2003

Tilleggsopptak: Øystein Bukkholm og Kjartan Meinseth

Opptak av kor, fiolin og perkusjon: Lura kirke, Sandnes, november 2003

Miksa av Alf Christian Hvidsteen i Lynor studio, Kristiansand, desember 2003

Mastering: Lynor studio, Roald Råsberg

Utgitt med støtte frå: Fond for lyd og bilde, Fond for utøvande kunstnarar, Det Norske Misjonsselskap, Rogaland Fylkeskommune, Dalane Energi og Statoil

Grafisk formgiving: Unni E. Flatebø/unniform

Foto: Dag Myrestrand/Bitmap

ROGALAND FYLKESKOMMUNE

Lynor

Serviceboks 410

N-4604 Kristiansand

T: (47) 38145000

post@lynor.no

www.lynor.no

Takk til:

Trygve Bjerkreim, Frode Ytre-Arne, Berit Hunnestad, Guri Glad, NOPA, styret i kor:z, Berit Arrestad,
Simon, Karstein M. Hansen og Arnfinn Fiskå.

kor:z
Inger Vagle (Dirigent)
Njål Sparbo (David)
Marianne Beate Kielland (Batseba)
Andre solistar: Bendik Hofseth, Øystein Skre,
Kjetil Saunes, Heine Totland, Anne Vada,
Per Øystein Sørensen, David Fielder, Kari Iveland

Sveinung Sand (Violin)
Bjørg Værnes og Torun Sæter Stavseng (Cello)
Johannes Wig (Harpe)
Kjetil Bjerkestrand (Keyboard og flygel)
Eivind Aarset (Gitar)
Odd Børge Sagland (Perkusjon)
Per Lindvall (Slagverk)
Sven Lindvall (Bass)

- Cd 1** 1. David fører paktkista til Jerusalem (10:11) 2. David ser Batseba bade på taket [13:30]
3. Profeten Natan refsar kong David (8:00) 4. Davids son med Batseba dør [5:49] 5. Davids morgonsong (3:58)
6. Kongen rår over eit stort rike, men styrer ikkje kjenslene sine (5:25) 7. Amnon valdtar Tamar (7:34)
8. Davids raseri (3:13) 9. Absalom tar hemn (2:52)

- Cd 2** 1. David tar Absalom til nåde (4:06) 2. Kongens song om kjærleiken til barna (3:09) 3. Absalom gjer opprør mot Kong David (3:11) 4. Absalom blir drepen (7:38) 5. Herren er min hyrding (Salme 23) (3:54)
6. Salomo - den nye kongen (4:58) 7. Abisjag frå Sjunem kjem til kongen (1:45) 8. Kom i min famn, å Abisjag! (4:04) 9. David dør [0:53] 10. Songen om Kong David (5:39) 11. Kva er då eit menneske? (Salme 8) (4:35)
12. Herren er min hyrding, instrumental (1:44)

LYNOR

